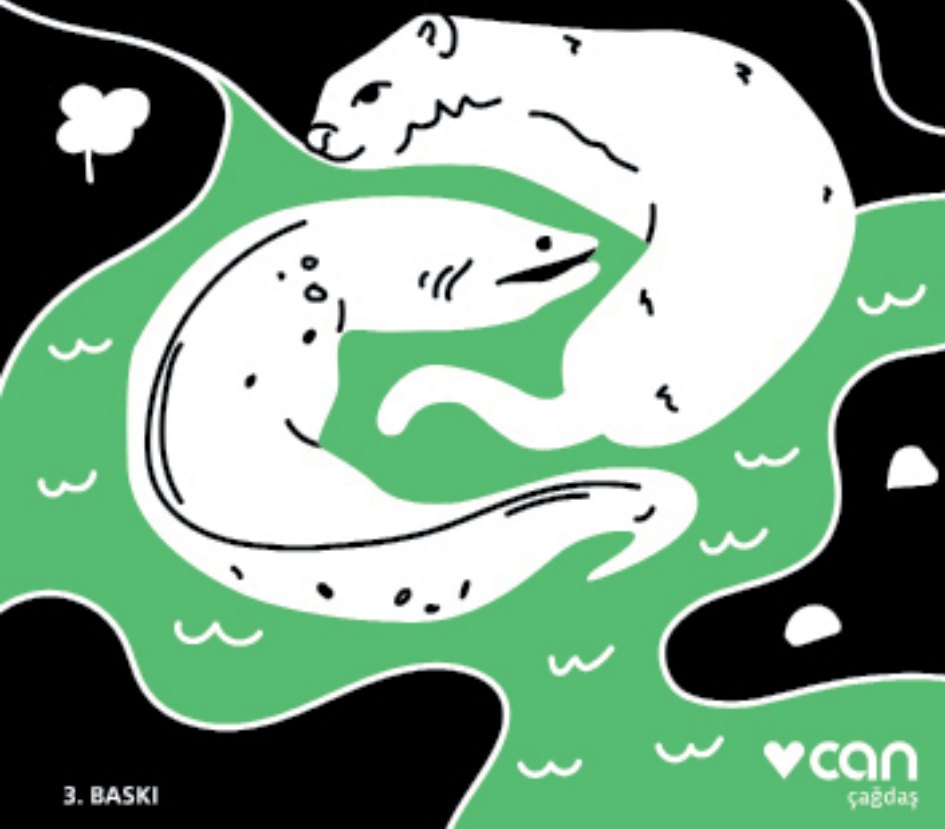

Latife Tekin Zamansız

Roman

3. BASKI

♥ can
çağdaş

LATİFE TEKİN
ZAMANSIZ

Can Çağdaş

Zamansız, Latife Tekin

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2022

3. basım: Kasım 2022, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 10 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Editör: Pelin Özer

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat ve dizi yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak illüstrasyonu: Beyza Ceylan

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-5745-7

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

LATİFE TEKİN
ZAMANSIZ

ROMAN

♥can

Latife Tekin'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Berci Kristin - öp Masalları, 2018

Buzdan Kılıçlar, 2018

Gece Dersleri, 2018

Manves City, 2018

Sevgili Arsız Ölüm, 2018

Sürüklenme, 2018

Aşk İşaretleri, 2019

Muinar, 2019

Ormanda Ölüm Yokmuş, 2019

Rüyalar ve Uyanışlar Defteri, 2019

Unutma Bahçesi, 2019

LATİFE TEKİN, 1957'de Kayseri'de doğdu. Dokuz yaşında ailesiyle İstanbul'a geldi. İlk kitabı *Sevgili Arsız Ölüm* 1983'te çıktı. Ardından *Berci Kristin Çöp Masalları* (1984), *Gece Dersleri* (1986), *Buzdan Kılıçlar* (1989), *Aşk İşaretleri* (1995), "Gümüşlük Akademisi" (öykü, 1997), *Ormanda Ölüm Yokmuş* (2001), Sedat Simavi Ödülü'nü kazandığı *Unutma Bahçesi* (2004), *Muinar* (2006), *Manves City* ve *Sürüklenme* (2018) adlı romanları, 2009'da *Rüyalar ve Uyanışlar Defteri*, 2020'de de *Altınçayır Vadisi'nin Çocukları* adlı çocuk kitabı yayımlandı. 2019 Erdal Öz Edebiyat Ödülü'ne değer görülen Latife Tekin'in Türkçenin yarına kalacak büyümlü mirası olarak nitelenen romanları İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, Japonca, Felemenkçe ve Farsça başta olmak üzere pek çok dile çevrildi.

Karantina günlerinde beni gitmek istediğim göllere
götüren sevgili arkadaşım Mehmet Eligür'e

*Karanlık çökerken
Kan arzusu derinleşen gelinciklerin
Zamansız atılışıyla
Kavrayacağım seni bir akşam*

Gecenin kalemiyle sabahın defterine senden gizli seninle ilgili cümleler yazıyorum sürekli, biliyorum, ilk okuyuşta sessizliğe kilitlemek isteyeceksin beni, bırak yakamı, güneşin kavurduğu bahçede sönen kuş seslerini dinle.

Sadece cıvıltısı onların, dallarda incelen mutlu inle-yişleri.

Balıkçılın duyduğu o fısıltı, *Frii-iii-er-frii-ii-frii*, eh biraz tekinsiz, korkacak bir şey yok ortada, aynı gölün hayvanı değil miyiz. Sazlıkta bir Gelincik, suyun derinliklerinde Yılanbalığı, ikimiz arasında dipten vuran bir nefes çekimi, kısıp gözlerimi sabitledim bakışımı, hava almak için yüzeye çıkmanı bekliyorum.

“Dağların gölgesinde kaybolan biz değilsek, alacakanlıkta gölü arayıp bulamayanlar kim peki.”

Yol silinmiş zamandan, hatırlayabilsem keşke, ah sevgilim, en son bir çırpınış gördüm suda, sert bir havalanış, pençe kavrayışıyla ölüme uçurulan kırlangıcın sö-nüşünü tüy tüy, *Frii-iii-ak-frii-frii*, – Uykulu yırtıcılar!

“Ağaçları kesilmiş yolun şaşırttığı arabayı bulutlara süren biz değilsek, gölden göğe yansıyan ışıkla savrulanlar kim öyleyse.”

Düşünemiyorum, kalbim çarpıyor şimdi, meşelerin dallarını aşkla uzatışını seyredelim gel, yaprakların göğe bükülüp kıvrılışını, susup her şeyden el ayak çekişimizi kutluyor otlar böcekler, yerle gök arasında hayat süren canlıları yabanıl bir neşe sarmış, karanlıkta titreşen o çok eski yıldızlar nasıl da taze bir parlamışla akıyor bahçeye.

Coşkuyla tozlanışı çiçeklerin, toprağa karışan ince hışırtıları.

İlk kez böyle ateşi bir yalnızlıkla uğurluyoruz baharı, sessiz insansız.

— Uzayacak bu yasaklar, kapatacaklar tümüyle.

Yola çıkmak bitti öyle mi? İnanmak istemiyorum buna hayır, dönüşümler geçiren ölüm biçimden biçime sıçrayarak nasıl da ıssızlaştırdı hayatımızı. Hayal bile edemeyeceğiz o geçip gidişleri artık, dalgınlık hızıyla köprü girişini kaçırıp konuşarak otobana düşmeyi ses sese.

Kırlangıcın gövdesinden kopup ayrılan kuyruk kan pembe bir halkayı büyütüp genişleterek suda yüzüyor hâlâ, kanatlandı kanatlanacak balıkçıl, bataklığın kıyısında gagasıyla balçığı mızraklayıp ölüme karşı çığlık çığlığa dönen küçük kara kuşları gözlüyor, *Tıkı tıkı korr Korr Korr tıkı tıkı*, havayı koklayarak aşk için oluşacak sihri bekliyor tek ayak üstünde, siyah gagalı, siyah bacaklı, *Ardea Alba*.

Bir kadın fırladı savrulan arabanın camından kahka-

hayla gülerek, — *Komikmiş çok, unuttuğun şeyler miydi onlar senin?* Hikâye coşkusuyla ardından bir adam atladı boşluğa, — *Bize saldıracak bir mahalle birliği olduğunu söylüyordum çocuklara.* Havada konuşarak suya düşüyorlar peşpeşe, yüksek çarpılma!

— Çıkar başını gölden, aç ağzını Balığım.

— Seni keskin dişli küçük yağmacı!

Mutlu değil misin sevgilim benimle? Böyle de yaşayıp gidebiliriz, gölden çıkmasak da olur, kargılar eğirler arasında gizli hayat sürmekten güzeli yok, ısrarla sorduğun için arabada neler konuştuğumuzu hatırlamaya uğraşıyorum, dur bükme kolumu öyle, hırçınlaşma hemen, sana açıklamaya çalışmıştım bunu, bize ne olduğunu yaşadığımız şeyden yola çıkarak bir hikâye kurabildiğimizde anlayıp kavrayabiliyoruz ancak; görünen o ki, peşpeşe camdan fırlayıp suya gömülünce değişime uğramışız; ben cin kulaklı saplantılı bir Gelincik, sen uzak körfezleri özleyen hülyalı Yılanbalığı.

Farkındayım tabii ki, sabahın defterine yazdığım cümleler seni çileden çıkarıyor, korkarım sorularına verebileceğim pek fazla cevabım yok, yol boyunca seslerimiz zamanı yutan bilinçdışına akıp gitmiş.

— Hikâyemizin adı, **Kıvrılarak Işıyıp Sönen Parıltı**

Gece dalgalanırken sazlıkta bir kamışın gövdesine dolanmışım, yükselmiş dolunay, o kamıştan kalem yapmışım kendime, bir boy aşağı kaymışım rüzgârın köküne doğru, “Saplayıp dişimi boynundan ağzından uyutacağım seni.” Ne var bu yazdığımda saf arzudan başka, “uyutup

yüzdüreceğim gölde.” Kaç kez söyleyeceğim daha, bana verilmiş haz bu, zevkle çırpınabiliriz ikimiz; gel yaklaş, suyu birlikte buruşturup kırıştırmak hepsi, yapma, kötüye gidecek hikâyemiz, çek elini üstümden, çizme tırnaklarınla boynumu.

— Oynaşacak bir gecemiz olsun, yıldızların gölgesinde.

— Dişin acıtıyor, zehirliyorsun beni.

Hiç aklımda yokken balıkçılın kanatlanıp dağa kalkmasıyla zihnimin boşluğunda bir arzu metni uçuşmaya başladı, *Ciyovk ciyovk tıkı tıkı tıkı* yeni bir sihir, başka bir heves.

Çatal kuyruklu kara kuşların çığılığına köpek ulumaları karışıyor şimdi, dünyayı ele geçirmişler gibi sonsuz yankılı dinle.

Meme uçlarımda dişlerinin kestığı süt sızısıyla yaşlandı
dım bir anda soğuyan tenim benim uzak bedenim nane
şekeri gibi ağız yakıcı oğlum ah ve kızımın gözlerimin
içine dalan acı gülüşüyle hiçbir şeyden ürkmedim onun
yanağıma damlayan bakışlarından ürktüğüm kadar dünyada
sen benimle Fransız öpücüğünü denemek istediğinde çok
uykuluydum uykuluydum bitaneciğim rüya tadında ıslak
imgesi kalmış aranan çocuk dilinin damağımda kalp
çarpıntısıyla fışkıran pembe imgesi oğlum genzime akan
nane kokusundan mührün var damağımda

Burularak hangi derinliğe inecek bu konuşmamak,
görmemek, uzayan boynumla merak ediyorum, ince bir
sızlamayla, sen sustukça sessizlik sessizliğin içini oyuyor,
oyacak.

Doğum ânının kamaşmasına kadar belki.

Anlat bana sevgilim, imgeler ülkesine doğru giden bir arabadayız, direksiyon çok hafif, her an savrulabiliriz göğün içine, anlat, yan koltukta zamanı aşmış çılgın bir dinleyicin var, bırak direksiyonu, uçsun arabamız.

Çağdaş edebiyatın büyük yazarlarından Latife Tekin karantina sürecinde yazmaya başladığı bu sürpriz kitabında zamansız, zeminsiz, tanımsız ve insan varoluşunun ötesinde her türden dönüşüme, başkalaşıma açık kadim bir aşk duygusunun izinden gidiyor.

Beden, ten ve zihinde kayıtlı hafıza şiirle titreşip yeryüzünün hafızasıyla birleşirken gölün kalbinden yepyeni bir anlatı doğar: Gelincik ve Yılanbalığı suretinde açan sadece yeni bir hikâye değil kalp çarpıntısının kayıdır. Gölle ve oradan da okuruna akseden prizmatik savrulmuş.

#cinsellik #metamorfoz #esrime #şiir #göl #sonsuzluk #ölüm
#çocukluk #yas #hayvanoluş #aşk

